

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

DZIERŻONIÓW

1. Nazwa
**HISTORYCZNY UKŁAD URBANISTYCZNY MIASTA O METRYCE
ŚREDNIOWIECZNEJ Z PRZEDMIESCIAMI, W TYM W OBREBIE UL.
ŚWIDnickIEJ I ZĄBKOWICKIEJ WRAZ Z TERENEM NA KTÓRYM
ZNAJDUJE SIĘ ZNACZNA ILOŚĆ ZABYTKÓW
ARCHEOLOGICZNYCH**

2. Czas powstania

XIII-XIX w.

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

5. Przynależność administracyjna
województwo: DOLNOŚLĄSKIE

powiat: DZIERŻONIOWSKI

gmina: DZIERŻONIÓW

6. Współrzędne geograficzne
50°43'41"N 16°39'04"E

7. Użytkowanie obecne

MIESZKALNE
USŁUGOWE

8. Stan zachowania

HISTORIA:

Miasto Dzierżoniów wzmiankowane jest w źródłach po raz pierwszy 13 lutego 1258 r. Data ta jest również pierwszą wzmianką o kościele farnym św. Jerzego. Wówczas też wykształcać zaczął się historyczny układ urbanistyczny starego miasta, zamknięty w pierścieniu murów miejskich. Powstał wówczas typowy dla założeń miejskich oraz pierzejami kamieniec. W z ulokowanym pośrodku ratuszem miejskim oraz pierzejami kamieniec. W 1337 r. Dzierżoniów uniezależnił się od księcia świdnicko-jaworskiego, a 1392 r. dostał się pod władane Korony Czeskiej. W XV w. miasto zostało częściowo zniszczone w czasie tworzenia wojen Husyckich, zaś od XVI w. rozwijała się jako przemysł działały ośrodek tkactwa. Owoceń okres rozwoju, w czasie którego powstają ważne dla układu urbanistycznego obiekty, tj. kamienice mieszczańskie, zakończyła wojna 30-letnia (1618-1648). Na początku XVIII w. Dzierżoniów ukazywany jest na historycznej ikonografii jako ośrodek miejski, w dalszym ciągu w zdecydowanej większości zamknięty w pierścieniu obwarowań miejskich. Wówczas też kształtować się zaczyna zabudowa przedmieścia, stanowiąca w większości budynki mieszkalne i gospodarcze, z przyległymi do nich ogrodami i polektami uprawnymi. W latach 1795-1798 wzniесiono w pobliżu Rynku nowy kościół ewangelicki, który wraz z farą św. Jerzego, stałe się jedną z ważniejszych dominant w krajobrazie architektonicznym miasta. Po przejęciu Śląska pod panowanie pruskie, w latach 1816-1820 Dzierżoniów pełni funkcję stolicy rejencji dzierżoniowskiej. Prawdziwy rozwój przynosi miastu właśnie wiek XIX, kiedy to Dzierżoniów staje się ważnym ośrodkiem przemysłowym – przed wszystkim tkackim. W 1855 r. miasto otrzymuje pierwsze połączenie kolejowe. Wówczas następuje rozwój urbanistyczny miasta, polegający na rozwoju zabudowy mieszkaniowej, kształtowanej aż do lat 20/30. XX w. W latach 1872-1875 przeprowadzono przebudowę ratusza miejskiego. Miasto przeobraża II wojnę światową niemal bez uszczerbku dla jego zabytkowej tkanki. Podobnie, jak przed 1945 r., tak również w okresie powojennym, miasto w dalszym ciągu utrzymywało swój przemysłowy (tkacki i elektromechaniczny) charakter. Okres powojenny nie przyniósł dużych zmian z układzie urbanistycznym starego miasta. Zachowało ono do dziś swój czytelny, pierwotny (średniowieczny) układ przestrzenny, z czytelnymi liniami zabudowy.

mgr Jędrzej Musiał

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

12 czerwiec 2023 r.

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

1. Miejscowość	DZIERŻONIÓW		5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	DZIERŻONIÓW			
3. Powiat	DZIERŻONIOWSKI		HISTORYCZNY UKŁAD URBANISTYCZNY MIASTA O METRYCE ŚREDNIOWIECZNEJ Z PRZEDMIESCIAMI, W TYM W OBREBIE UL. ŚWIDNICKIEJ I ZĄBKOWICKIEJ WRAZ Z TERENEM NA KTÓRYM ZNAJDUJE SIĘ ZNACZNA IŁOŚĆ ZABYTKÓW ARCHEOLOGICZNYCH (KILKA STANOWISK AZP)	
4. Województwo	DOLNOŚLĄSKIE			

HISTORIA cd.:

Obszar dzisiejszej ul. Ząbkowickiej (do 1945 r. *Frankensteinstrasse*), zlokalizowany przed nieistniejącą Bramą Ząbkowicką, stanowi część dawnych przedmieścia należący do zakonu bożogrobców, które to obiekty przez następne wieki stanowiły dominantę tej części miasta. W 1331 r. ufundowano w tym miejscu szpital i kościół św. Barbary, zaś w 1749 r. wskazuje się, że przed Bramą Ząbkowicką istnieć miało 25 domów. Na planie miasta A. Sadebecka z 1790 r. ukazano dzisiejszą ul. Ząbkowicką z dość zwartą zabudową, zlokalizowaną po obu stronach ciągu komunikacyjnego raz z zabudowaniami klasztoru bożogrobców i przylegającym doń cmentarzem. Po sekularyzacji klasztoru, budynki należące do bożogrobców przeznaczono na mieszkania, zaś kościół został rozebrany pod koniec XIX w. Obecny kształt i zabudowania ul. Ząbkowickiej wykształciły się na przełomie XIX i XX w. W 1903 r. powstała dominanta architektoniczna ulicy, tj. gmach dawnego sądu i więzienia utrzymany w monumentalnej, neogotyckiej stylistyce. Pozostała część zabudowy to budynki mieszkalne i miejskalno-usługowe. Dzisiejsza ul. Świdnicka (do 1945 r. *Schweidnitzerstrasse*), kształtującego się już od czasów średniowiecza, położona jest po przeciwległej stronie Świdnickiego znajdująca się 21 domów, zaś w 1749 r. wymienia się jedynie 3 domy. Obszar objęty ochroną konserwatorską jest jedynie w części ukazywany na zachowanych planach miasta z XVIII w. W 1800 r. na terenie Przedmieścia Świdnickiego wzmiarkuje się istnienie jedynie 5 domów. Zachowany do dziś układ przestrzenny i zabudowa ul. Świdnickiej, poza linią dawnych murów miejskich, został wykształcony w II połowie XIX i na początku XX w. Wiązało się to z powstawaniem reprezentacyjnej zabudowy willowej z przynależnymi do niej terenami zielonymi. Po 1945 r. obszar ul. Ząbkowickiej nie przechodził znaczących zmian w swojej kompozycji urbanistycznej. W latach 70. i 80. XX w. obserwuje się tutaj powstawanie nowej zabudowy miejskiej, jednorodzinnej, wznieziono także kilka budynków mieszkalnych, wielorodzinnych (Osiedle Słoneczne). Obaszczył obszar, cechujący się zabudową mieszkalno-gospodarczą. Charakter miejski zachował do dziś natomiast ul. Świdnicka i jej obszar, cechujący się zabudową mieszkalną wielorodzinną, wygrupowaną zwiaszcza pomiędzy ul. Grota-Róweckiego i J. Słowackiego.

Opracowanie załącznika:
(data i podpis)

12 czerwiec 2023 r.
mgr Jędrzej Musiał
Musiał

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

1. Miejscowość	DZIERŻONIÓW	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres	Nr 3
2. Gmina	DZIERŻONIÓW		6. Zawartość załącznika
3. Powiat	DZIERŻONIOWSKI		
4. Województwo	DOLNOŚLĄSKIE		

ISTNIEJĄCE ZAGROŻENIA:

- przekształcenia istniejącego układu urbanistycznego wynikające z dużego rozwoju zabudowy usługowej i mieszkaniowej oraz infrastruktury użytkowej;
- modernizacja istniejącej, historycznej zabudowy z wykorzystaniem materiałów i rozwiązań arystycznych;
- brak działań zmierzających do zachowania historycznych budynków, ich przebudowy i rozbiorki;

POSTULATY KONSERWATORSKIE:

- zachowanie charakterystycznych cech układu urbanistycznego, objętego ochroną konserwatorską (historyczne nawierzchnie, ciągi dróg, rozplanowanie zabudowy);
- w przypadku nowych inwestycji zachowanie elementów zespołów dawnych zakładów przemysłowych i produkcyjnych i zabudowy willowej;
- modernizacja istniejącej zabudowy mieszkalnej z poszanowaniem substancji zabytkowej, dachów, materiałów wykończeniowych;
- lokowanie nowej zabudowy mieszkalnej w linii zabudowy historycznej;
- zachowanie historycznej zieleni miejskiej, zwieszczącej na terenach cmentarzy, zieleni przydrożnej, parkowej;
- modernizacja obiektów handlowych i usługowych możliwie poza granicami układu urbanistycznego;
- modernizacja obiektów istniejących z nadaniem im nowych funkcji użytkowych, z zachowaniem historycznej formy i bryły budynku;
- prace ziemne w obrębie stanowisk archeologicznych, wymagające prowadzenia badań archeologicznych.

ŽRÓDŁA I LITERATURA

Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków we Wrocławiu Delegatura w Wałbrzychu

- Matejuk B. i inni, *Studium historyczno-urbanistyczne miasta Dzierżoniowa, woj. wałbrzyskie*, Wrocław 1985.

- Biały F., Dąbrowski S., Dzierżoniów. Zarys monografii miasta, Dzierżoniów 1998.
- Krie J., *Alphabetisch-statistisch-topographische Uebersicht der Dörfer, Flecken, Städte und andern Orte der Königl. Preuß. Provinz Schlesien*, Breslau 1830.
- Krie J., *Alphabetisch-statistisch-topographische Uebersicht der Dörfer, Flecken, Städte und andern Orte der Königl. Preuß. Provinz Schlesien*, 1845.

Kartografia

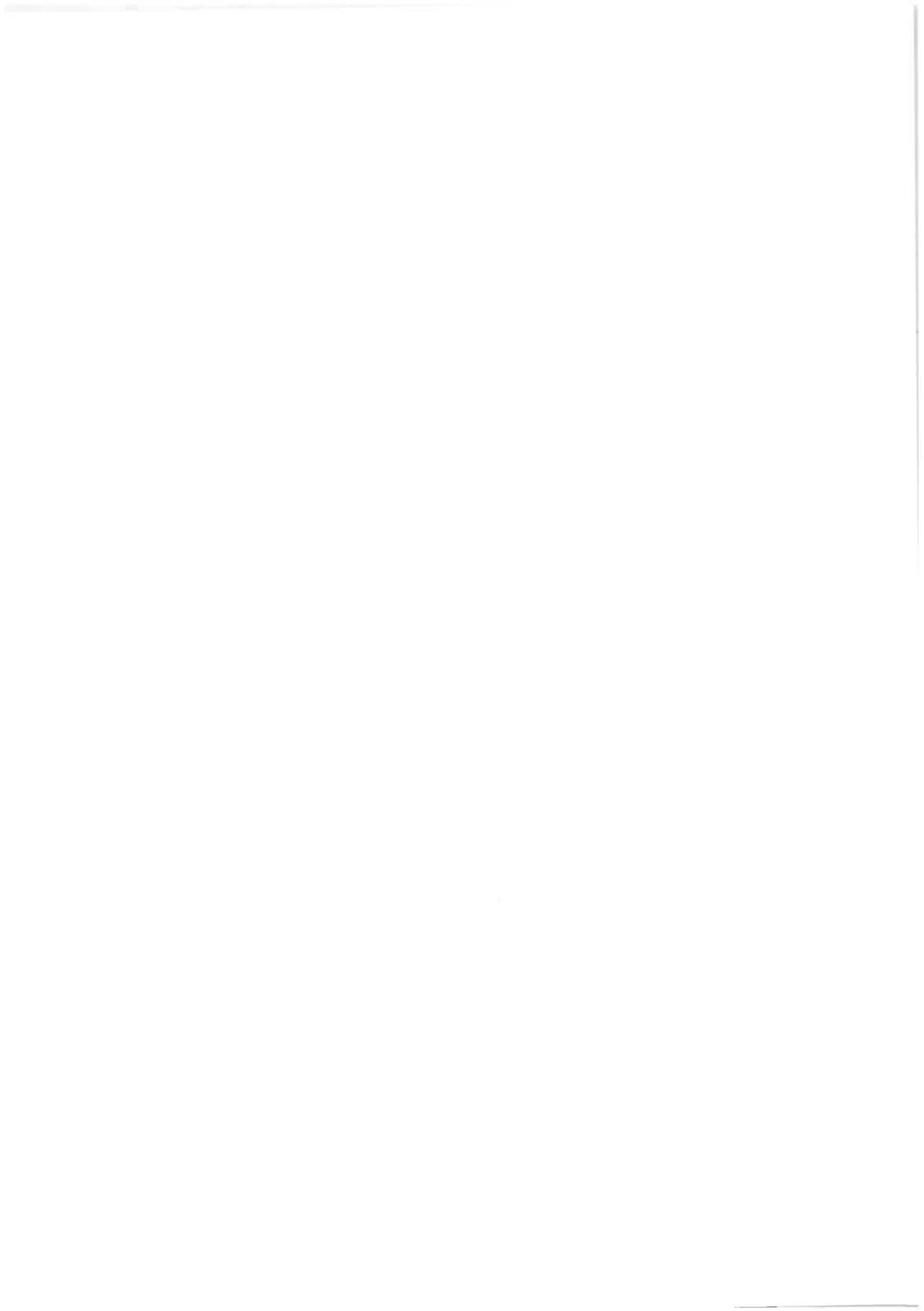
- *Messischblatt Reichenbach unter der Eule*, nr 5262, ok. 1919 r.
- Stadt-Plan von Reichenbach, rys. F. Grammel, ok. 1920 r., Biblioteka Cyfrowa Uniwersytetu Wrocławskiego;
Die Königl.-Kreis-Stadt Reichenbach in Schlesien, A. Sadbeck, 1790 r., (zbiory: <https://poljska-org.pl/>).

Stanowiska archeologiczne: AZP 88-25/4 (garncarnia, XIV-XV w.), AZP 88-25/39 (zamek, późne średniowiecze), AZP 88-25/40 (osadnictwo miejskie, późne średniowiecze), AZP 88-25/6 (osada, średniowiecze), AZP 51/88-25 - ślad osadnictwa, neolit; ślad osadnictwa, północny średniowiecze, AZP 88-25/52 (ślad osadnictwa, neolit, ślad osadnictwa, późne średniowiecze), AZP 51/88-25 - ślad osadnictwa, neolit; ślad osadnictwa, północny średniowiecze.

Opracowanie
załącznika:
(data i podpis)

12 czerwiec 2023 r.
mgr Jędrzej Musiał

Musiał

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

1. Miejscowość	DZIERŻONIÓW	5. Nazwa zabytku (jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	DZIERŻONIÓW	HISTORYCZNY UKŁAD URBANISTYCZNY MIASTA O METRYCE ŚREDNIOWIECZNEJ Z PRZEDMIESCIAMI, W TYM W OBREBIE UL. ŚWIDnickIEJ I ZĄBKOWICKIEJ WRAZ Z TERENEM NA KTÓRYM ZNAJDUJE SIĘ ZNACZNA IŁOŚĆ ZABYTKÓW ARCHEOLOGICZNYCH (KILKA STANOWISK AZP)	
3. Powiat	DZIERŻONIOWSKI		
4. Województwo	DOLNOŚLASKIE		
Historia cd.			

Dzisiejszy ciąg ulic Brzegowej (do 1945 r. *Uferstrasse*) oraz ul. Nowowiejskiej (do 1945 r. *Neudorferstrasse*), zlokalizowany był wyraźnie poza historycznym centrum Dzierżoniowa, co poświadczają mapa katastralna z pocz. XX w. Obszar ten stanowił pierwotnie dawną wieś Emsdorf, której początki datuje się na połowę XIII w. Obszar ten określany jest również jako Dolny Dzierżoniów, zaś według badaczy osada ta miała powstać jeszcze przed lokacją samego Dzierżoniowa. Przed włączeniem miejscowości w granice administracyjne miasta, dzieliła się na trzy części: miejską, drugą zwaną *Klinkenhaus* oraz trzecią - królewską. Obiegającą swoim zasięgiem dzisiejsze ulice Brzegową i Nowowiejską pierwotna osada, stanowi relikt najstarszego osadnictwa na terenie dzisiejszego Dzierżoniowa. Układ tej części miasta, przypomina układ wsi ulicowej, rociągającej się wzduż przepływającej pomiędzy nimi rzeki Piławy. Zasadniczą część zabudowy przy ul. Nowowiejskiej i ul. Brzegowej wykształciła się w końcu XIX w. oraz w początkowych latach XX w., jak również w latach 20. i 30. XX w. Co interesujące, oprócz obiektów o cechach zabudowy typowo miejskiej, zachowały się tu również obiekty o cechach architektury wiejskiej – gospodarczej, świadczące o dawnej odrebnosci tej części dzisiejszego Dzierżoniowa. Oprócz zachowanej architektury historycznej wzduż ulic Brzegowej i Nowowiejskiej – zwłaszcza w okresie po 1945 r. (lata 90. XX w.), powstały również nowe zabudowania mieszkalne i usługowe.

Opracowanie załącznika:
(data i podpis)

12 czerwiec 2023 r.

mgr Jędrzej Musiał

